

Bir Kardeşime

Van dönüşü, **Mustafa Birlik Bey**'den hâl ve hatırınızı sual ettiğimde, hastalığının devam ettiğini söylediler.

Sizin için izah ve tekrarına hacet olmayan hakikatlerdendir ki, hilkatte herşey, bir esas ve faideye müsteniddir. Binaenaleyh, hastalıklar da manevi hayatımızın kemâlîne vusulde, birer mirkat-ı manevi, hem birer vesile-i terakki ve hem müminler için bu âlemin faniliğini, bekâ ve ebediyetin yalnız Allah'a mahsus olduğunu hatırlatan birer mirsâd-ı tefekkür hükmündedir.

*Hülâsa, ömrümüzün saâdetlerini temin eden **hastalıklar**, sureta haşin, siretçe lâtif ve nazenin birer **tabib gibidirler**. Şu hakikate arif olanların mesaib-i kevniyeden mahzun ve müteessir olmamaları lâzım gelirken; yine de acimize binaen her musibet bizi hüzne garkettiği gibi, bu haber de beni cidden müteessir eyledi. Çünkü sizin gibi kemâlâta meftun ve fazilete hâhişger insanları iki âlemin en büyük saâdeti olan ilim ve marifete, hakiki kemâle kavuşturan ancak sıhhat ve afiyettir.*

Evet, hastalıklarda nasıl mezkûr faydeler bulunuyorsa, sıhhat ve âfiyetlerde de bu gibi büyük hikmetler müncelidir. Ehl-i tevekkül ve teslim için hastalıklar nasıl bir tabib-i habib ise; ehl-i hakikat için de, sıhhat ve afiyet sureten menus, sireten şefik olan ve insanı kemâlâta îsal eden bir refik-i muhib gibidir. Milletın medar-ı necat ve saâdeti için hayat ve hissiyatını şu hizmete hasreden sizin gibi âl-i himmet zâtların sıhhatlerinin ehemmiyetine binâen, lutf-ı Hak'dan hüsnü sıhhatinizi niyaz eder, Cenâb-ı Erhamürrahimin'den, sizi sıhhat ve âfiyete müstağrak kılmasını dilerim.

Duanıza vesile olur niyetiyle, kalbime sünuh eden hissiyat ve mülâhazatımdan bir nebze arz etmek istedim. Hissiyatımı teşrihe şu hakikatle başlıyorum:

Malumunuzdur ki, her ubudiyet tazammun ettiği muhabbetle kemâle erer, makbuliyet kazanır, hayattar olur. Ubudiyetsiz muhabbet makbul olmadığı gibi, muhabbetsiz ubudiyet de nakıstır, tatsızdır, halâvetsizdir.

Mezkûr hakikat mucibince, Allah-ı Azim'üşşan'a arz-ı ubudiyetteki noksaniyetimden dolayı ruhum, cidden bir ızdırap âleminde yaşamaktadır. Şu ızdırap kayıtlarının birer birer çözülüşü ve gayet vâsi bir âzadelik âlemine dâhil oluşum, ancak sizin gibi muhiblerin duaları ve Cenab-ı Hakkın büyük bir ihsanı ve benim için cihândan daha ziyade kıymettar ve sevimli olan kalpleri nur-u hikmetle tenvir eden mukaddes Nur'un mahz-ı hakikat derslerini dinlemekle, neşrini dert edinmekle ve onların rahle-i tedrisinden aldığım sürur ve saâdetle gerçekleşecektir. Ruhum Risale-i Nur'daki marifet levhalarını mütalaâ ettiği esnada bir şarab-ı kevser neşesine mümessil lâtif bir vecd ve şevke müstağrak oluyor. Yegâne gayem, inşirahım, arzu-yu hayatım, zevklerimin, safâlarımın kaynağı Nurlardır. Cihân, ancak onlar ile nazarıma bir

baharistan-ı daimi letâfetinde görünmektedir. Beşeriyetin ciddi bir hayat-ı sermediye mazhariyeti de yalnız Nur'dan tecelli eden saâdetin bütün dünyaya tamimiyle olur kanaatindeyim. Bütün bu hakaika karşı amak-ı ruhumdan şu nidayı işitiyorum:

“Bu hakikatların her bir nüktesi, billûlaşmış nazarlardan geçerek kalplerin ta sırr-ı süveydâsına kadar nüfuz ederek, ruhların bütün şuubat ve cilvegâhlarını dolaşp her birini tenvire, tes’ide müsait birer hassâya mâlik marifetlerdir. Evet, evet... Başınıza iftihar tâcı ettiğiniz o hakaik, her harfinde binler esrâr-ı marifet, her lafzında binler firdevsî saltanat münderiç olan Kur’an-ı Kerim’in en rengin marifet goncalarından, bedialarından mürekkep ve müellef olan Risale-i Nur’un o lâtif cümleleri gerçekten Cennet-i Âlâ’nın hurilerine hediye ve behiye edilmeye şayan birer deste-i irfan ve fazilettirler.”

Elhak, bu hakaiki pek tatlı ve revnâklı bir lisan ile tavsif edemeyişim kabiliyetimin noksanıyetindedir. Binaenaleyh, sizin gibi letâfetli bir lebib ve fesahatli bir edibe refakat edemeyişime bedel, bu mektubun o refakat şerefini yerine getirebileceğini düşünerek pek ziyade mütelezziz oluyor ve Cenâb-ı Hakk’a nihayetsiz hamd ü sena ediyorum.

Binler selâmla, Hıfz-ı ilahiye emânet eder, hasretle gözlerinizden öperim.

14 Eylül 1979
Mehmed KIRKINCI